

Nieuwsbrief Leren - Boekbespreking

Lieven Coppens

Eerder verschenen op <http://boeketje-onderwijs.skynetblogs.be>

Auteur(s):	Noks Nauta & Sieuwke Ronner
Titel:	Ongeleide projectielen op koers. Werken en leven met hoogbegaafdheid.
Uitgeverij:	Pearson
Plaats:	Amsterdam
Jaar:	2007
Pagina's:	142
ISBN-13:	978-90-265-1799-0

Leven en werken met hoogbegaafdheid is lang niet zo eenvoudig als het lijkt. Noch voor de hoogbegaafde persoon, noch voor zijn omgeving. Meer nog, bij amper een derde van de hoogbegaafde personen worden de talenten herkend en gewaardeerd, zo lezen we in de inleiding van dit boek. Terwijl hoogbegaafdheid geen ziekte of afwijking is, hebben hoogbegaafde personen vaak toch speciale werkvoorwaarden nodig om optimaal te kunnen functioneren.

In dit boek geven de auteurs elf voorbeelden van hoogbegaafde volwassenen die hun weg hebben moeten zoeken nadat ze uit koers waren geraakt. Elk voorbeeld wordt op dezelfde manier uitgewerkt:

- Een analyse van de situatie:
 - Wat is het feitelijke gedrag?
 - Wat zijn de reacties van de omgeving?
 - Wat zijn de cognitieve feiten?
 - Welke emoties spelen er?
 - Wat zijn de drijfveren van de hoogbegaafde?
 - Wanneer en hoe kunnen professionals ingeschakeld worden om de situatie in beweging te krijgen?
- Een nabeschuiving op de situatie:
 - Wat is de visie van de auteurs op de casus?
 - Praktische tips die kunnen helpen.

Na deze elf voorbeelden brengen de auteurs in een synthesehoofdstuk hun persoonlijk antwoord op de volgende vragen:

- Hoe raken hoogbegaafden uit balans?
- Waarom lijken veel hoogbegaafden in die situatie op ongeleide projectielen?
- Hoe raakt een dergelijk ongeleid projectiel weer op koers?

In een afzonderlijk hoofdstuk wordt er achtergrondinformatie gegeven bij onderwerpen die in de voorgaande hoofdstukken aan bod kwamen. Het laatste hoofdstuk behandelt de vraag of men al dan niet professionele begeleiding moet inschakelen en waar men daarvoor terecht kan.

Dit boekje gaat een stuk voorbij aan de doelgroep van mijn besprekingen. Daar ben ik me van bewust. Ik nam het toch op omdat het mijns inziens de noodzaak van een vroegtijdige onderkenning van hoogbegaafdheid enerzijds en de psycho-educatie in verband ermee anderzijds scherp aantoonde. Ook omdat het bewijst dat het zorgcontinuüm in het onderwijs hoogbegaafde kinderen moet blijven zien als kinderen met speciale noden. Wie daaraan twijfelt, moet dit boekje zeker grondig doornemen.

[2009-07-25]